

derom er urigtigt eller falskt, er saa fjerntliggende, at man vistnok kan bortse fra den. Men hvad der ikke staar i Bevidnelsen, er selve Registreringens Indhold i alle dens Enkeltheder. Derom vilde Rettighedshaveren kun kunne forviisze sig ved et Eftersyn af Registret eller en Udskrift deraf; og om denne maatte være tilstrækkelig fylldig, turde det efter Omstændighederne falde den jævne Vægmand ikke uvanstelig at dømme om. Han vilde let faa en Følelse af Utryghed ved at vide det tyldigere Adkomstbrev afløst af den fortere Registrering. Men helt kan Adkomstbrevet dog umulig registreres. Derfor vil et naturligere Forhold fremkomme, naar Adkomstbrevet i den Skikkelse, hvori det gyldig er udstedt, vedbliver at være Rettighedens egentlige Grundlag, hvis fulde fortsatte Retskraft, naar det blot er paaset at være blevet antegnet paa Registret, ingen Fejl fra Bureauets Side kan ophæve. Den, som vil erhverve en Rettighed i Skibet eller Skibsparten, vil da gennem Antegningen blive underrettet om de registrerede Breves Tilværelse og derved paa den anden Side tillige faa Forviisning om, at der ikke findes andre, som kunne komme i retlig Betragtning over for ham. Sin egen Overdragers Adkomstbrev vil han nu under alle Omstændigheder have god Anledning til at granske in originali, da han som forsigtig Mand vil sørge for at faa det overleveret. Og hvad Pantrettigheder angaar, kan der næppe være Tvivl om, at der i Pantebrevene regelmæssigt vil blive indført den Klausul, at Pantegælden forfalder ved Gjærskifte, medmindre Pantehaverne samtykke i dens fortsatte Genstaaen. Af denne Grund vil Erhververen ogsaa her have tilstrækkelig Anledning til at træde i Forhandling med Pantehaveren og gjøre sig bekendt med det originale Pantebrev. Faren for, at den paapasselige Mand stufes ved umøjagtig Registrering, vil af de anførte Marsjager indskrænkes til et Mindstemaal, som der næppe er Grund til at ængstes for.

Ved de anførte Bemærkninger tror Kommissionen tilstrækkelig at have begrundet den i Paragraffens Slutning opstillede Hovedregel, at de registrerede Adkomstbrevs virkelige Indhold er bestemmende for den ved dem erhvervede Ret, og at derfor i Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem dem og Registrerings-Uddraget eller Afskriften i Skøde- og Panteprotokollen, baade Uddraget og Afskriften maa vige.

Det Spørgsmaal har saa endnu frembudt sig til Overvejelse, om der skulde optages en Regel i Lovforslaget for den Mulighed, at der maatte vise sig Uoverensstem-

melse mellem Antegnelsen paa Skibregistret af Adkomstbrevens Indhold og disses Gengivelse i Skøde- og Panteprotokollen. En Selvfølge er det, at Bureauet i saa Fald snarest muligt bør søge Uoverensstemmelsen rettet efter det originale Adkomstbrev. Indtil dette maatte ske, bør Bureauet derhos, for ikke at stusse Borgerne ved Meddelelser af tvivlsom Rigtighed, forsyne Register-Udskrifterne med Anmærkning om Uoverensstemmelserne. Men videre synes man heller ikke at kunne gaa. At opstille en almindelig Formodning for, at i et slikt Tilfælde enten Register-Udskriften eller Protokol-Afskriften skulde være rigtig, lader sig i Betragtning af Uoverensstemmelsernes forskelligartede Natur næppe gøre. Vel kan det siges, at for Protokol-Afskriftens Troværdighed taler dens Egenstaa som ordret Gengivelse af Adkomstbrevet; og hvis den medtager en Bestemmelse, som Registreringen ubelader, bør denne sidste derfor ogsaa formodes at være usfuldstændig; men paa den anden Side kunde det dog tænkes, at der f. Eks. var oversprunget noget i Afskriften; og hvis en Registrering maatte omtale en Parthaver, som Protokol-Afskriften ikke nævner, kan det derfor snarere antages, at Afskriften har oversprunget end Registreringen tildiget ham. Naar det endelig ikke drejer sig om Udeladelser, men om andre Uoverensstemmelser, f. Eks. om en Salgssums Størrelse, som Registret angiver til 500, Protokollet til 5000 Kroner, saa vil det vistnok efter Omstændighederne kunne være lige saa antageligt, at Fejlskriften er begaaet i Afskriften som i Uddraget. Derfor lader en almindelig Formodning sig ikke med Føje opstille.

Og dernæst ses det heller ikke, at en saadan Formodning vilde faa virkelig praktisk Betydning. Skulde den have en saadan, maatte det være den, at hvor Parterne f. Eks. vare enige om, at et Adkomstbrev som det registrerede var udstedt, der skulde Indholdsangivelsen enten paa Registret eller i Protokollet formodes at være rigtig, indtil det modsatte bevistes, saa at den Part, der kunde paaberaabe sig den formodede rigtige Indholdsangivelse, vandt Sagen, indtil den anden Part havde afbevist Formodningen f. Eks. ved at føre det originale Adkomstbrev til Stede. Men en saadan Regel lader sig ikke fastholde. Ingen Domstol vilde finde det forsvareligt at dømme en Mand til at betale et Skib med 10,000 Kroner, fordi denne Sum stod anført i Protokol-Afskriften, medens Registret kun nævnte 1000 Kroner, og dette Beløb efter samtlige Sagens Omstændigheder, navnlig Skibets Værdi, maatte antages at være det rigtige. Lovforslaget